

פסחים ס

משה שווערד

1. הגרי"ז על מסכת זבחים דף י ע/א

עוד בענין הנ"ל מחלוקת בין ר"י ור"ל אם מחשבין מעבודה לעבודה, ויש לחקור אם הפסול הוא מחמת כונה שלא לשמה בזריקה, והכונה, דזהו ודאי דאין חלות פסול מחשבתו בזריקה היא, שהרי עדיין לא זרקו, ומאי פסול שייך בו, אלא הכונה בזה דעיקר חלות מחשבתו בזריקה היא, והא דמיפסיל שחיטתו הוא מטעם מחשבתו על הזריקה, או דאפשר לומר דמה שמחשב בזריקה שלא לשמה, נחשב כאילו חשב שלא לשמה בשחיטה, והפסול אינו מחמת מחשבתו בזריקה, אלא דמיחשב כאילו חשב בשחיטה עצמה שלא לשמה, ובזה אתי שפיר ראית הגמ' מפיגול, והרי שם אין הפסול מחמת מחשבתו בזריקה, שהרי אם חשב מחשבה זו בזריקה לא התפגל, ומאי ראיה הוא למחשבת שלא לשמה, וע"כ חזינן דעיקר ראיתו היא דכשחשב על עבודה אחרת איזה מחשבה שהיא, מיחשב כאילו חשב בשחיטה גופא ...

2. ספר מקדש דוד - קדשים - קונטרס מעניני קדשים סימן ד

(ג) בזבחים (ט'). פליגי ר"י ור"ל בשחט לשמה לזרוק דמה שלא לשמה אי פסול ע"ש ויש לחקור לר"י דאמר פסול דמחשבין מעבודה לעבודה אי הפסול משום דהוי שחיטה שלא לשמה כיון דבשעת שחיטה חשב מחשבת שלא לשמה אפילו על עבודה אחרת חשיב שחיטה שלא לשמה או הוי כזריקה שלא לשמה כיון דשחט ע"מ לזרוק שלא לשמה איכא מחשבת זריקה שלא לשמה ולא בעינן דוקא שיחשוב בזו עבודה עצמה אלא אפילו חישב בשעת עבודה אחרת ג"כ מהני והוי זריקה שלא לשמה, והנה הרמב"ם ז"ל כתב פט"ו מפסה"מ ה"י שחטה לשמה וחשב בשעת השחיטה לזרוק דמה שלא לשמה ה"ז פסולה לפי שמחשבין מעבודה לעבודה וזאת המחשבה שחשב בשעת השחיטה כאילו חשבה בשעת זריקה ולפיכך פסול ע"ש היינו דס"ל דהפסול הוא בזריקה ולא בשחיטה דהוי כאילו חשבה בשעת זריקה, ...

3. חדושי הגר"ח הלוי - הלכות קרבן פסח פרק ב הלכה ו

שחטו למולים זרק הדם לשם מולים וערלים פסול שהזריקה חמורה שהיא עיקר הקרבן: שחטו למולים שיתכפרו בו ערלים פסול שהרי יש מחשבת ערלים בזריקה: שחטו לאוכליו לזרוק דמו שלא לאוכליו הפסח כשר ואין אדם יוצא בו ידי חובתו לפי שאין מחשבת אוכלין בזריקה עכ"ל: ...אכן נראה דהרמב"ם לטעמיה אזיל שכתב בפט"ו מה' פסולי המוקדשין ה"י ז"ל שחטה לשמה וחשב בשעת השחיטה לזרוק דמה שלא לשמה הרי זו פסולה לפי שמחשבין מעבודה לעבודה וזאת המחשבה שחשב בשעת השחיטה כאילו חשבה בשעת זריקה ולפיכך פסולה עכ"ל, הרי שתלה להך דינא דמחשבין משחיטה לזריקה בטעמא דהוי כאילו חשבה בשעת זריקה, ולא כתב להיפוך דנימא דהא דחשב על הזריקה הוי כאילו חשב על השחיטה עצמה, אלא ודאי דיסוד הך דינא הוא דבעינן דבר הפוסל באותה עבודה שחשב עליה, וזהו עיקר פסולה, והא דמחשבין מעבודה לעבודה מועיל על חלות הפסול דבעינן שיהא דוקא בשעת עבודה, ואמרינן בזה דמחשבת פסול זריקה חלה בשעת עבודת שחיטה, אבל הא ודאי דבעינן דבר הפוסל בעבודת זריקה, ובלאו הכי לא חל בה דינא דמחשבין מעבודה לעבודה כלל...

4. ספר דבר שמואל--OVER

5. ספר קובץ שעורים ח"א - מסכת פסחים דף ס/א

(רח) דף ס'. איבעי להו, פסח ששחטו בשאר ימות השנה בשינוי בעלים מהו שינוי בעלים כשינוי קודש דמי, או לא, והנה הא דשינוי קודש מכשיר הפסח שלא בזמנו לכאורה הטעם משום דנעקר מפסח ע"י מחשבתו והוי מותר פסח דהוא שלמים, אבל שינוי בעלים אינו עוקרו משם פסח, ולמה יוכשר ע"י שינוי בעלים, וצ"ל דהא דנעקר מפסח ע"י שינוי קודש, הטעם הוא, משום דשינוי קודש פסול בפסח בזמנו, וכיון

דנפסל ע"י שינוי, נעקר מפסח משום פסול, והטעם הזה שייך גם בשינוי בעלים, אבל לפי"ז תיקשי מאי קא מיבעי להו שם בסוגיא, בשחטו שלא בזמנו לשמו ושלא לשמו הא כיון דבמחשבה כזו נפסל בזמנו, ע"כ נעקר מפסח, וצ"ל, דאיבעיא קאי למסקנת הגמ', דשינוי בעלים לא חשיב עקירה, אע"ג שפוסלו בזמנו, כמ"ש תוס' ד"ה, נעשה כמי שאין לו בעלים, ולפי"ז, הא דשינוי קודש מכשירו שלא בזמנו, אין הטעם משום הפסול, אלא משום דעוקרו ע"י מחשבתו, ושפיר איבעי להו, בלשמו ושלא לשמו, אי חשיבא עקירה:

6. ספר דבר שמואל

<p><u>דהא סתמו לשמו קאי. כחז בחי' רי"ז כליו פ"ד משי"ק כ"ח</u> <u>דכא דזנחיס סתמא לשמן כן שומדין גס כחשז כהדיא שלא</u> <u>לשמן ג"כ א"ח חסר תורה לשמן כעשייתן ונעשין מעלתן לשמן וכמבואר</u> <u>כ"ח דמדמי כגמי פסח ששחטו שלא לשמו, לשחטו לשמו ושלא לשמו</u> <u>משום זה דסתמא לשמו קאי כרי להדיא דדין זה דסתמא לשמו קאי</u> <u>איחא גס כחשז כפירוש שלא לשמו ונשי"כ דיסוד דין זה דזנחיס</u></p>	<p><u>בסחם לשמן עימדיס כ"ח ח"ה דין גנוף כקרבן דכ"ח קרב ממילא</u> <u>לשמו ולא מהני ע"ז מחשבתו שחשז כהדיא לסיפוך וכו' דמחשבת</u> <u>שלא לשמו פוסלת כ"ח מדין פסול מחשבת ככל מחשבות הפוסלות</u> <u>בקדשים אבל לא משום דחסר תורה לשמה כהקרבן וכו' דדחי כגמי</u> <u>דילמא שאני כיכא דאמר מביכא ולא אמר רב לומר דילמא כיכא</u> <u>דאמר כפירוש לשמו עדיף מסתמא לענין דדין דלשמו ושלא לשמו אבל</u> <u>מ"מ שמעיק מדברי כגמי דכך מילתא דסתמא לשמו קאי שייך גס</u> <u>דאמר לסיפוך ולאו דוקא כסתמא, אח"כ. *</u></p>
---	---

ספר דבר שמואל

דף ס' ע"א

דמחשבין מעבודה לעבודה. ופירש"י דג"כ דאמר, דנפסל מיד,
ולכאורה מוכח מזה דהוי שחיטה שלא לשמה וזה דלא
כמור"ם הרמב"ם בפע"מ מה' פסוקי"מ ה"י ח"ל: שחטה לשמה וחשז
בשעת השחיטה לזרוק דמה שלי"ש הרי"ז פסולה לפי שמחשבין מעבודה
לעבודה וזאת המחשבה שחשז בשעת שחיטה כחילו חשבה בשעת
זריקה עכ"ל, כרי דס"ל דהפסול הוא בזריקה ולא בשחיטה דהוי
כחילו חשבה בשעת זריקה, ונראה שיכ"ח נפק"מ עפמשי"כ הרשב"א
רי"ש מנחות דאם שינה בעבודה אחת שעשה שלי"ש אסור לשנות
בעבודה אחרת לעשה שלי"ש אבל באותה עבודה מותר לשנות ע"ש
וא"כ אם הפסול הוא בשחיטה מותר לשנות בשחיטה ואסור לשנות
בזריקה אבל אם הפסול הוא בזריקה יכ"ח אסור לשנות בשחיטה
ומותר לשנות בזריקה.

⑤ ואפ"ל עפמשי"כ במקדש דוד קונטרס מעניני קדשים ס"ו ד' אות ג'
דאפי' להרמב"ם ג"כ יכ"ח פסול מיד כששחטו כיון דאין
הדס ראוי עוד לזריקה דא"ל לעשות הזריקה כהלכתה דכ"ח לעולם
הכיב הזריקה שלי"ש והוי כנשפך או נפסל הדס דחיקף נפסל הקרבן
עיי"ש, ולפ"ז אינו מוכרח שרש"י חולק בזה על הרמב"ם ומ"ש רש"י
דנפסל מיד אינו מחמת דנחשז שהשחיטה היא שלי"ש אלא דהוי
כנשפך הדס.

ובק"י זנחיס ס"ו ו' אות ז' הוכיח מהסוגיא שם שגם להרמב"ם
הוי מעשה השחיטה שחיטה פסולה, אלא דהשחיטה
נדונית כזריקה ודינה כדין מחשז בשעת זריקה ע"מא ונפק"מ לענין
מחשבת אוכלין כפסח שאם נאמר דהוי כמחשז בשחיטה פוסל זה
שלא לאוכליו, אך אם נאמר שדינה כדין זורק במחשבה זו לא נפסל
שאין מחשבת אוכלין כזריקה אח"כ. וזחי' הגר"ז בזנחיס (דף י')
הוכיח מהירושלמי כאן פ"ה ה"ג דאם מחשבין מעבודה לעבודה
מיקרי שחטו לשמה ושלי"ש ובשלמא אם נאמר שהפסול הוא בשחיטה
מוכן שיש בזה שחי מחשבות אבל אם היינו אומרים דהפסול הוא
בזריקה אין זה ענין ללשמו ושלא לשמו דסוף סוף השחיטה ע"מא
נעשה לשמה, וע"כ במקדש דוד שם שהאריך בזה בדברים נכונים,